

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การผสมผสานความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการสอนวิชาหลักภาษาไทยนั้น ยังไม่มี
 ผู้ใดได้ศึกษาและเสนอแนะแนวทางไว้แพร่หลายนัก แม้ว่าการค้นคว้าภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์โดยตรงนั้น ได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยไว้มากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แต่
 ความรู้ในวิชาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์เหล่านั้นก็ยังปรากฏอยู่ในวงแคบ เช่นวงการ
 ศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นต้น ส่วนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับที่ต่ำกว่านั้นก็ยังคงยึดถือตำราภาษาไทยของพระยาอุปกิตศิลปสารเป็นหลักอยู่

005073

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแบบเรียนวิชาหลักภาษาไทย
 ที่ใช้ประกอบการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่วิชาการศึกษาภาษาไทย
 ตามแนวภาษาศาสตร์ได้ก้าวหน้าไปมาก แบบเรียนที่ใช้เป็นหนังสือที่ชนะเลิศในการ
 ประกวดแบบเรียนครั้งที่ 7 พ.ศ. 2495 ซึ่งนับถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
 2 ครั้งแล้ว คือหลักสูตรพ.ศ. 2503 และหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.
 2518 กล่าวถึงลักษณะโดยทั่วไปแล้ว "...หนังสือเล่มนี้ดำเนินเรื่องตามตำราสยามไวยากรณ์
 ของพระยาอุปกิตศิลปสารทุกประการ กล่าวคือแบ่งเนื้อหาออกเป็นสี่ภาคคือ อักษรวิธี วจีวิภาค
 วากยสัมพันธ์และฉันทลักษณ์ รายละเอียดของเนื้อหาแต่ละตอนก็เกือบเป็นอย่างเดียวกัน..."¹

ในทางปฏิบัติ ถึงแม้ว่าครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะ
 ใช้หนังสือประกอบบทเรียนที่เป็นของผู้แต่งชิ้นบ้างหรือเรียบเรียงเขียนขึ้นเองบ้าง แต่ก็

¹ อัมพร สุขเกษม , " การศึกษาเพื่ออธิบายเนื้อหาบางประการในวิชาหลักภาษาไทย
 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้หลักทางภาษาศาสตร์ " (ปรวิญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร , 2514) , หน้า 10.

เขาลักษณะที่มีผู้วิจารณ์ไว้ว่า"...จะมีคำรากี่เล่ม ๆ ใหม่ ๆ ขึ้นมาก็ยังอยู่ในข่ายที่เจ้าคุณ
อุปถัมภ์ ฯ เขียนไว้ทั้ง 4 ภาค..."¹ โดยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงถือเอาว่าคำรากของพระยาอุปถัมภ์-
ศิลปสารเป็นแม่บทของหนังสือแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้กันอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและ
ในระดับที่ต่ำกว่านั้น

คำรากหลักภาษาไทยของพระยาอุปถัมภ์ศิลปสารนั้น แบ่งออกเป็น 4 เรื่องใหญ่ ๆ
ดังต่อไปนี้²

1. อักษรวิธี เรียบเรียงขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2461 เนื้อหาแบ่งออกเป็น 3 ภาคคือ
 - 1.1 ลักษณะอักษร กล่าวถึงเรื่องรูปและเสียงของสระ พยัญชนะ
และวรรณยุกต์ในภาษาไทย
 - 1.2 วิธีประสมอักษร
 - 1.3 ลักษณะการใช้อักษร
2. วลีวิภาค เรียบเรียงขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2465 เนื้อหาแบ่งออกเป็น 3 ภาคคือ
 - 2.1 ลักษณะของคำ กล่าวถึงเรื่องลักษณะของคำไทยและลักษณะของ
คำบาลีและสันสกฤตในไทย
 - 2.2 ชนิดของคำ กล่าวถึงเรื่องการจัดจำแนกคำออกเป็นคำนาม สรรพนาม
คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน
นอกจากนี้ยังกล่าวถึงรูปโครงสร้างของคำบาลีและสันสกฤตโดยย่อ
 - 2.3 วิธีใช้ถ้อยคำ

¹ กระทรวงศึกษาธิการ , กรมการฝึกหัดครู , คู่มือครูภาษาไทยเล่ม 3
(พระนคร : หน่วยงานพิเศษ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ , -2518) ,
หน้า 247.

² พระยาอุปถัมภ์ศิลปสาร , หลักภาษาไทย (พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2514) , หน้า (3) - (15) .

3. วากยสัมพันธ์ เรียบเรียงขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2480 เนื้อหาแบ่งออกเป็น 12 บท คือ

- 3.1 คำอธิบายวากยสัมพันธ์ในภาษาไทย
- 3.2 ระเบียบภาษาไทยและประเภทวลี
- 3.3 รูปประโยคในภาษาไทยและภาคประธานของเอกรรตประโยค
- 3.4 ภาคกริยาของเอกรรตประโยคและวิธีบอกสัมพันธ์ เอกรรตประโยค
- 3.5 อเนกรรตประโยคและวิธีบอกสัมพันธ์ อเนกรรตประโยค
- 3.6 สังกรประโยคและวิธีบอกสัมพันธ์สังกรประโยค
- 3.7 ประโยคระคน
- 3.8 บทเชื่อมที่ไม่เกี่ยวกับประโยค
- 3.9 ประโยคคำพูดกับประโยคไวยากรณ์
- 3.10 เครื่องหมายวรรคตอนแบบโบราณและแบบปัจจุบัน
- 3.11 วิธีใช้ถ้อยคำสำนวน
- 3.12 ไวยากรณ์ที่ใช้ในการเรียงความ

4. ฉันทลักษณ์ เรียบเรียงขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2484 เนื้อหาแบ่งออกเป็น 6 บทคือ

- 4.1 คำอธิบายว่าด้วยฉันทลักษณ์
- 4.2 คำกลอนประเภทต่าง ๆ
- 4.3 คำประพันธ์ประเภทโคลง ร่าย และลิลิต
- 4.4 คำประพันธ์ประเภทกาพย์
- 4.5 คำประพันธ์ประเภทฉันท์และทำเนียบฉันท์วรรณคดี
- 4.6 คำเพลงต่าง ๆ

สรุปว่าตำราหลักภาษาไทยชุดนี้เป็นการกล่าวถึงหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทยอันเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. 2499 พระยาอนุমানราชชน ได้เขียนหนังสือนิรุกติศาสตร์¹ อันเป็นตำราที่ว่าด้วยเรื่องต่าง ๆ ของภาษาในแนวที่ต่างออกไปจากตำราของพระยาอุปกิต-ศิลปสาร มีเนื้อหาที่กล่าวถึงรูปของภาษา ตระกูลภาษา และหน่วยเสียงในภาษาไทย ในภาคที่ 2 ของหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงการกลายเสียง ลักษณะของคำซ้ำ คำซ้อนและคำอุปมาในภาษา ซึ่งกล่าวในแง่การอธิบายมากกว่าการตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้น

การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ เริ่มในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยสถาบัน The Linguistics Society of America และสถาบัน The Intensive Language Program of American Council of Learned Society ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในกิจการทหาร โดยมี แมรี อาร์ ฮาสส์ (Mary R. Hass) เป็นผู้ศึกษาภาษาไทยตามโครงการนี้ และได้เขียนหนังสือชิ้นหนึ่ง ซึ่งสถาบัน American Council of Learned Society เป็นผู้จัดพิมพ์ หนังสือชื่อนี้กล่าวถึงการวิเคราะห์แบบเขียน ตลอดจนการอ่านออกเสียง แล้วสรุปเรื่องและคุณสมบัติของเสียงในภาษาไทยไว้

การศึกษานั้นแบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ หลายกลุ่มด้วยกัน ได้มีผู้แบ่งกลุ่มของไวยากรณ์ไว้อย่างกว้าง ๆ เป็น 3 กลุ่มดังนี้คือ³

¹ พระยาอนุমানราชชน , นิรุกติศาสตร์ภาค 1 - ภาค 2 (พระนคร : โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ , 2516) , หน้า 143 - 245.

² Mary R. Hass, Outline of Thai Grammar , (Burkely: University of California , Dept. of Orient Languages, 1951) , pp. 1 - 19.

³ เพียรศิริ เอกนิม, " ไวยากรณ์ใหม่ - ไวยากรณ์เก่า, " อักษรศาสตร์พิจารณา 1 (สิงหาคม 2516) : 29.

1. ไวยากรณ์ดั้งเดิม (Traditional Grammar) มีจุดเริ่มต้นมาตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน Dionysius Thrax เป็นนักไวยากรณ์กรีกคนแรกที่ได้รวบรวมตำราไวยากรณ์กรีกขึ้น Marcus Tercutius Varro ก็ได้แต่งตำราไวยากรณ์ลาตินขึ้นเป็นเล่มแรก นักไวยากรณ์สมัยต่อมาได้รับเอาไวยากรณ์แบบของ Thrax และ Varro มาใช้เป็นแนวในการศึกษาค้นคว้า สิ่งที่นักไวยากรณ์ในสมัยหลังต่อมาได้รับมาจากนักไวยากรณ์รุ่นก่อนเห็นได้ชัดก็คือการรับเอาศัพท์ (Terminology) ต่าง ๆ มาใช้ ไวยากรณ์ดั้งเดิมนี่เป็นแนวในการศึกษาไวยากรณ์ของภาษาตลอดมาจนถึงราวก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 จึงมีผู้เสนอทฤษฎีที่มีรูปแบบต่างกันไป

ไวยากรณ์ดั้งเดิมนี้อธิบายความหมายเป็นมาตรฐาน ถ้อยคำในภาษาจะถูกแบ่งเป็นชนิดต่าง ๆ (Parts of Speech) ตามความหมาย เช่น นามคือคำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สรรพนามคือคำที่ใช้แทนที่นาม เป็นต้น

2. ไวยากรณ์โครงสร้าง (Structural Grammar) เกิดขึ้นในราวศตวรรษที่ 20 ตอนระยะแรก ๆ นักไวยากรณ์ผู้เริ่มทฤษฎีขึ้นก็คือ เลียนวาร์ค บลูมฟิลด์ (Leonard Bloomfield) และ เอ็ดวาร์ด สเปียร์ (Edward Sapir) ไวยากรณ์โครงสร้างไม่ถือเอาความหมายเป็นเรื่องสำคัญ แต่จะแบ่งคำตามลักษณะการเกิดของคำในโครงสร้างไวยากรณ์ ซึ่งอาจจะเป็นประโยคหรือเล็กกว่าประโยค คือมีลักษณะเป็นวลีหรือคำกล่าว (Utterance) ก็ได้

3. ไวยากรณ์ปริวรรต (Generative Grammar) เป็นไวยากรณ์ที่มีจุดเริ่มต้นมาจากแนวความคิดของเฟอร์ดีนันด์ เดอ ซอสเสอร์ (Ferdinand de Saussure) แต่นักภาษาศาสตร์ผู้ที่ได้ทำให้ไวยากรณ์นี้เป็นรูปร่างและขยายตัวออกไปได้อย่างมากมายคือนอม ชอมสกี (Noam Chomsky)

ชอมสกี (Chomsky) ได้แสดงความคิดเห็นในแนวทฤษฎีนี้เป็นครั้งแรกในหนังสือชื่อ Syntactic Structures ¹ ซึ่งพิมพ์ออกจำหน่ายเป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1957

¹ Noam Chomsky, Syntactic Structures, (The Hague: 's-Gravenhage, 1957).

และในหนังสือเล่มนี้ เขาได้พยายามเสนอเค้าโครงทฤษฎีไวยากรณ์ขึ้นมาในรูปแบบที่ใหม่มาก ทฤษฎีไวยากรณ์ของเขาแบ่งไวยากรณ์ออกเป็น 3 ส่วน แต่ละส่วนประกอบด้วยกฎทั้งนั้น " 1 ดังนั้นไวยากรณ์ปริวรรตจึงออกมาในรูปของกฎ การที่ทฤษฎีแบ่งเป็น 3 ส่วน ก็เพราะกฎในไวยากรณ์มีอยู่ 3 ชนิด แต่ละชนิดทำหน้าที่ต่าง ๆ กันดังนี้ คือ

1. ส่วนโครงวงดี ประกอบด้วยกฎโครงวงดี หรือ Phrase - Structure Rules
2. ส่วนแปลงรูป ประกอบด้วยกฎแปลงรูป หรือ Transformational Rules
3. ส่วนคำและเสียง ประกอบด้วยกฎ คำ - เสียง หรือ Morphophonemic Rules ¹

ส่วนโครงวงดีนั้นคือกฎกลุ่มที่มีลักษณะแตกแขนงหรือ Branching Rules ซึ่งมักจะนิยมเขียนแสดงด้วยแผนภูมิแบบต้นไม้ (Tree diagram) ซึ่งช่วยให้ความสะดวกในการศึกษาส่วนประกอบของประโยคและระดับของส่วนประกอบนั้น ๆ

ลักษณะแตกแขนงในส่วนโครงวงดีก็คือการเขียนเป็นกฎ ซึ่งมักจะขึ้นต้นว่า ประโยค ประกอบด้วยนามวลีและกริยาวลี หรือเขียนเป็นกฎได้ดังนี้

ประโยค \longrightarrow นว + กว ²

หลังจากนั้นก็จำแนกส่วนนามวลี (นว) และส่วน กริยาวลี (กว) ออกเป็นกฎต่อ ๆ ไปได้อีก กฎแตกแขนงเหล่านี้จะผลิตหรือในวิชาภาษาศาสตร์ใช้คำว่า Generate

¹ เพียรศิริ เอกนิคม, " ไวยากรณ์ใหม่ - ไวยากรณ์เก่า, " อักษรศาสตร์พิจารณา 1 (ตุลาคม 2516) : 20.

² อุดม วโรตม์สถิตติ์, ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (พจนคร : หน่วยงานนิเทศกรรมการฝึกหัดครู, 2514), หน้า 168.

ประโยคและวลีในภาษาภักที่นักไวยากรณ์แต่ละคนในแนวทฤษฎีนี้ตั้งขึ้นมาอาจจะไม่เหมือนกัน แต่กฎเหล่านั้นจะต้องมีคุณสมบัติที่ร่วมกันคือผลิตประโยคได้ทุกประโยคของภาษานั้น และไม่ผลิตประโยคที่นักไวยากรณ์ตั้งขึ้นมา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กฎโครงสร้างที่ยึดภาคกริยาวลีเป็นหลัก มาใช้ในการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ประโยคทั้งสามชนิดของพระยาอุปถิตศิลปสาร คือ เอกรรตประโยค อเนกรรตประโยค และสังกรประโยค ส่วนที่ว่าด้วยการแปลงรูปและกฎคำ - เสียง นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าค่อนข้างจะยากเกินไป จึงมีใ้กล่าวถึงและนำมาทดลองใช้สอนแต่ประการใด

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย (ภาษาไทย)

ในปี พ.ศ. 2514 อุกม วโรตม์สิขจิตต์¹ ได้เขียนหนังสือ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น ซึ่งมีเนื้อหากล่าวถึงเรื่องของภาษาศาสตร์นับตั้งแต่ที่มา ความหมาย และสาขาต่าง ๆ ของวิชานี้ ในตอนท้าย ๆ เล่ม ผู้เขียนได้กล่าวถึงทฤษฎีปริวรรตไว้ค่อนข้างละเอียด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2516 ประสิทธิ์ กาพย์กลอน ได้เขียนหนังสือ การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์² ขึ้นโดยมีความมุ่งหมายที่ระบุไว้ในคำนำว่าเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อใช้เป็นตำราสำหรับศึกษาวิชานิติศาสตร์ และ ภาษาศาสตร์ในระดับปริญญาตรี และใช้เป็นคู่มือประกอบการเรียนวิชาการศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ระดับ ป.กศ.สูง หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงลักษณะของภาษาไทยทั่ว ๆ ไป การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์จาระไน (Descriptive Linguistics) การเปลี่ยนแปลงของภาษา และการศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ประวัติ (Historical Linguistics) และเปรียบเทียบ รวมทั้งหมด

4 ภาคด้วยกัน

¹ เรื่องเดียวกัน , หน้า 167.

² ประสิทธิ์ กาพย์กลอน , การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2516) , หน้า (3) .

สุทธิพงษ์ สมบัติ ได้เขียนหนังสือ หลักภาษาไทย ¹ ขึ้นโดยการประยุกต์กฎเกณฑ์ และวิธีการบางข้อของทฤษฎีปรัวรรตมาใช้ในการวิเคราะห์ภาษาไทย โดยมีความมุ่งหมายที่จะค้นหาและแสดงโครงสร้างที่แท้จริง (Basic Underlying Structure) ของภาษาไทย ทั้งนี้โดยเขียนขึ้นเพื่อให้ตรงกับหลักสตรภาษาไทย 7 (หลักภาษา 1) ของกรมการฝึกหัดครู หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหากล่าวถึงเรื่องของหน่วยเสียง หน่วยคำ การวิเคราะห์ประโยค และรวมถึงเรื่องที่มีได้ใช้หลักการศึกษารายตามแนวภาษาศาสตร์ คือ เรื่องของราชาศัพท์รวมอยู่ด้วย

เพียรศิริ เอกนิยม ได้เขียนบทความเรื่อง ไวยากรณ์ใหม่ - ไวยากรณ์เก่า ² โดยมุ่งที่จะเสนอเรื่องของทฤษฎีไวยากรณ์แบบปรัวรรต ผู้เขียนบทความนี้ได้กล่าวถึงที่มาของไวยากรณ์ การจำแนกกลุ่มไวยากรณ์ และกล่าวถึงผลงานของ นอม ชอมสกี (Noam Chomsky) ที่ปรากฏในหนังสือ Syntactic Structure และ Aspects of the Theory of Syntax ทั้งนี้ ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างประกอบที่เป็นความคิดเห็นส่วนตัวและคำวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับทฤษฎีนี้ไว้มากพอสมควร

อัมพร สุขเกษม ได้เขียนปริญาานิพนธ์เรื่อง " การศึกษาเพื่ออธิบายเนื้อหาบางประการในวิชาหลักภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้หลักทางภาษาศาสตร์ " ³ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภาษาไทยกับเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทย

¹ สุทธิพงษ์ สมบัติ , หลักภาษาไทย (อัครธานี : โรงพิมพ์ไทยสามัคคี , 2518) , หน้า ก.

² เพียรศิริ เอกนิยม , " ไวยากรณ์ใหม่ - ไวยากรณ์เก่า , " ... หน้า 29.

³ อัมพร สุขเกษม , " การศึกษาเพื่ออธิบายเนื้อหาบางประการในวิชาหลักภาษาไทย... , " หน้า 93 - 98 .

ที่มีอยู่ในแบบเรียนวิชาหลักภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้ออกมาปรับปรุงการสอนวิชาหลักภาษาไทยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยได้แบ่งการศึกษาออกเป็นสองชั้น คือ ชั้นแรก ส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนกลางรวม 55 โรงเรียน เพื่อทราบความต้องการจำเป็นของผู้สอนเหล่านั้นว่าสมควรจะมีคำอธิบายเพิ่มเติมในเรื่องใดบ้าง ชั้นที่สองเป็นชั้นให้รายละเอียดเฉพาะหัวข้อที่ผลจากแบบสอบถามบ่งชี้ว่าควรอธิบายเพิ่มเติมให้กว้างขวาง ชัดเจน ทำให้รู้และเข้าใจสะดวกยิ่งขึ้น ผลปรากฏว่าเรื่องที่เป็นความต้องการจำเป็นของผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเสียงวรรณยุกต์ และ เสียงสระ - เสียงพยัญชนะในภาษาไทย เรื่องเหล่านี้ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม

จूरिय - จีวะกุล ได้เขียนปฏิญานิพนธ์เรื่อง " การทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษแบบวิธีแปล (Translation Method) กับแบบวิธีของภาษาศาสตร์ (Linguistic Method) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 " ¹ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงวิธีแปลว่าเป็นการสอนที่มุ่งในทักษะของการอ่านและเขียนโดยเชื่อว่าการแปลและการเรียนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์จะช่วยในการอ่านและเขียน ส่วนวิธีสอนแบบภาษาศาสตร์เป็นการฝึกฟังและพูดก่อนอ่านและเขียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มทดลอง ซึ่งสอนโดยวิธีแปลและนักเรียนกลุ่มควบคุมซึ่งสอนโดยแบบวิธีของภาษาศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ในด้านความเข้าใจในการฟังและการเรียนรู้ทางไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านความเข้าใจในการอ่านและการเรียนรู้ศัพท์นั้น กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ใน 2 ด้านนี้ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ

¹ จूरिय - จีวะกุล , " การทดลองเปรียบเทียบการสอนภาษาอังกฤษแบบวิธีแปล กับแบบวิธีของภาษาศาสตร์ " (ปฏิญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร , 2513) , หน้า 47 - 55.

ในปี พ.ศ. 2515 พัทธ์ โชติกเสถียร ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย " ¹ โดยมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาโครงสร้างของนามวลีในภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ ตั้งกฎโครงสร้างของนามวลี พร้อมทั้งกฎปริวรรตของนามวลีในภาษาไทยตามทฤษฎีปริวรรต (Transformational Theory) จัดหมวดหมู่หน่วยขยายคำนามที่เป็นหน่วยหลักในนามวลีและให้ลักษณะประจำคำ (Features) และเขตประยุกต์ของคำต่าง ๆ (Area of Application) ในหมวดคำนาม คำจำนวน คำกำหนด และคำกริยา อกรรมยอย สรุปผลการวิจัยได้ว่านามวลีคือส่วนประกอบของประโยคที่ทำหน้าที่ได้เช่นเดียวกับคำนาม และหน่วยโครงสร้างของนามวลีแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือหน่วยหลักและหน่วยขยายหน่วยหลัก และทำให้ได้ทราบว่าโครงสร้างของนามวลีในภาษาไทยมี 83 โครงสร้าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ลักษณะประจำตัวและเขตประยุกต์ของคำต่าง ๆ ในหมวดคำต่าง ๆ ไว้ด้วย

วิจินต์ ภาณุพงศ์ ได้เขียนเอกสาร " ระบบไวยากรณ์ " ² ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2518 ประกอบด้วยเรื่องโครงสร้างของคำและโครงสร้างของประโยค เป็น 2 เรื่องใหญ่ ๆ เมื่อกล่าวถึงประโยคได้จำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ ประโยคเริ่ม อันหมายถึงประโยคที่ใช้เริ่มต้นการสนทนาได้ และประโยคไม่เริ่ม อันหมายถึงประโยคที่ใช้เริ่มต้นการสนทนาไม่ได้ ส่วนอีกวิธีหนึ่งอาจจะจำแนกประโยคออกได้เป็น 4 ชนิดคือ ประโยคสามัญ ประโยคผสม ประโยคซับซ้อน และประโยคเชื่อม

¹ พัทธ์ โชติกเสถียร , " โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2515) , หน้า 188.

² วิจินต์ ภาณุพงศ์ , ระบบไวยากรณ์ไทย ม.ป.ท. 2518, (อัดสำเนา.), หน้า 8.

พงษ์ศักดิ์ ศรีภิรมย์ ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง " การสร้างแบบเรียนแบบโปรแกรมเรื่องเสียงในภาษาไทย สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง " ¹ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ที่จะสร้างบทเรียนแบบสไลด์-เทปโปรแกรมเรื่องเสียงในภาษาไทย และหาประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้น ซึ่งมีทั้งหมด 201 กรอบ ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนมีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ที่ได้ตั้งไว้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย (ภาษาอังกฤษ)

ในปี ค.ศ. 1957 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่ทฤษฎีไวยากรณ์โครงสร้าง (Structural Grammar) กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในการศึกษาภาษาศาสตร์ นอม ชอมสกี (Noam Chomsky) ก็ได้เสนอแนวคิดทางไวยากรณ์แบบปริวรรต (Transformational Grammar) ไว้ในหนังสือ Syntactic Structure และ Aspects of the Theory of Syntax ² ตามลำดับ ซึ่งแนวคิดนี้เป็นผลให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพราะกฎเกณฑ์ของทฤษฎีปริวรรตมีความรัดกุมคล้ายกับสมการพีชคณิต เช่นกฎ Rewriting Rules ซึ่งดัดแปลงมาจาก Rewriting System อันเป็นระบบทางคณิตศาสตร์ ³

¹ พงษ์ศักดิ์ ศรีภิรมย์ , " การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องเสียงในภาษาไทย สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง " (วิทยานิพนธ์ปริญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2519) , หน้า 93 - 94 .

² Lyda E. LaPalombara, An Introduction to Grammar : Traditional, Structural, Transformational (New York : Wintrop Publishers , Inc. , 1976) , p. 209 .

³ H.A. Gleason , An Introduction to Descriptive Linguistics, (New York : Holt , Rinehart and Winstion , Inc. 1964) , p. 181 .

ต่อมาในปี ค.ศ. 1964 เอ็มมอน บาค (Emmon Bach) ได้เขียนหนังสือชื่อ An Introduction to Transformational Grammar¹ ซึ่งเป็น
การแนะนำการศึกษาภาษาศาสตร์ด้วยแนวคิดของทฤษฎีปริวรรตที่ชอมสกีได้คิดค้นไว้ หนังสือ
เล่มนี้ค่อนข้างง่ายแก่การเข้าใจสำหรับผู้ที่ไม่เคยศึกษาภาษาศาสตร์มาก่อน

โรนัลด์ วาร์ดฮาugh (Ronald Wardhaugh) ได้เขียนหนังสือการศึกษาวิชา
ภาษาศาสตร์ชื่อ Introduction to Linguistics² ในปี ค.ศ. 1972 ซึ่งมี
เนื้อหาว่าด้วยการวิเคราะห์ส่วนประชิดและทฤษฎีปริวรรตตามแนวคิดของชอมสกี (Chomsky)
ไว้ในบทที่ 6 - 7 และ 8 โดยแสดงให้เห็นแนวคิดและวิธีการของทฤษฎีนี้ได้อย่างละเอียด
พอสมควร

ในปีเดียวกัน อุดม วโรตมัสสิคคหิตต์ (Udom Warotamasikkhadit)
ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง Thai Syntax : An Outline³ ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น
4 บทด้วยกัน ในบทแรกกล่าวถึงเรื่องกฎโครงสร้างวลี (Phrase structure rule)
โดยให้กฎโครงสร้างวลีของภาษาไทยไว้ 42 กฎ

¹ Emmon Bach , An Introduction to Transformational Grammar (New York : Holt , Rinehart and Winston , Inc, 1964)

² Ronald Wardhaugh , Introduction to Linguistics
(New York : McGraw-Hill Book Company, 1972.)

³ Udom Warotamasikkhadit , Thai Syntax : An Outline
(Paris : Mouton , the Hague , 1972.) p. 14.

ในปี ค.ศ. 1974 พัทน์ น้อยแสงศรี (Pat Noisaengsri)
ได้เขียนหนังสือชื่อ English for Teachers ¹ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน
คือส่วนที่ 1 ว่าด้วยกฎไวยากรณ์ และส่วนที่ 2 ว่าด้วยการปริวรรตประโยคในภาษาอังกฤษ
เป็นหนังสือที่ผู้เขียนตั้งใจเขียนขึ้นสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำไปใช้ประกอบการสอนวิชานี้
ในฐานะที่เป็นภาษาที่สอง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการ
สร้างบทเรียนเพื่อใช้ทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายดังที่ปรากฏในภาคผนวก

¹ Pat Noisaengsri , English for Teachers
(Bangkok : Ramkhamhaeng University , Faculty of Humanities ,
1974.)